

1917 vedrørende Oplagring af Uld er pligtige til at bringe Ulden i Handelen, skal tilbyde denne til den i § 1 nævnte Uldcentral⁴. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i, at det vil vise sig, at der bliver nogen praktisk Uoverensstemmelse mellem de Bestemmelser, vi foreslaar, og de Bestemmelser, Venstre foreslaar. Jeg anser det for uigennemførligt, efter at man har oprettet Uldcentralen, og efter at man har tilpligtet alle at aflevere deres Uld til Centralen, at have den Ordning, at nogle enkelte har særlig Ret til at have Uld til Forarbejdning. Jeg tror ikke, noget saadant lader sig opretholde, og den ærede Ordfører for Venstre vil ogsaa vide af Forhandlingerne i Udvalget, at noget saadant ikke tilsigtes. Jeg skulde da mene, at det Forslag, som Flertallet stiller, er fuldt ud fyldstgørende og ikke paa nogen Maade lader Mulighed aaben for, at særlige Interesser kan blive plejet til Skade for det heles Vel. Jeg anbefaler paa ny Flertallets Ændringsforslag til Vedtagelse.

Jørgen Jensen: I Anledning af Ministerens Udtalelse om Forslagets Overensstemmelse med den ministerielle Bekendtgørelse vil jeg henvise til de Udtalelser, jeg brugte ved min Motivering af Venstres Forslag, hvorigennem jeg godtgjorde, at der er adskillige Afvigelser. Og yderligere maa jeg henvise til den konservative Ordfører (Frøkjær), der netop understregede, at Betydningen af Rigsdagens Forhandling er laa deri, at Ordningen ændredes og lovfæstes. Med Hensyn til den Forbeholdsret, som, kan jeg skønne, skal drøftes mellem anden og tredje Behandling, vil jeg sige, at det vist ogsaa er fornødent. Det synes mig, at der er nogen Uklarhed til Stede. Vi fra vor Side ønsker ikke de store Faareholdere nogen Begunstigelse, men derimod Familierne med mange Børn. Dette gør en Forskel, og jeg synes, det er mere rationelt. Det synes ogsaa, som om der kunde komme Vanskeligheder, hvis Faaret i Løbet af Sommeren faar Lam. Men i øvrigt indrømmer jeg, at der er Uklarhed, saa at det kan være fornødent at drøtte det. Jeg skal ikke gøre flere Bemærkninger derom.

Med Hensyn til Uldnævnet og Uldcentralen kan jeg henvise til, hvad jeg allerede har udtalt. Vi har ment, at en Indskrænkning af Nævnet vil være at foretrække. Jeg kan ikke tro, at Tekstilfabrikanterne har ment, at der er forbundet økonomisk Risiko dermed.

Den vil formentlig være dækket ved de Procenter af Omsætningen, som Loven hjemler dem.

Ministeren har ikke Ret, naar han ikke tillægger Fritagelse for Aflevering Betydning for deres Vedkommende, som har mekanisk Kraft, idet der vel vil blive foretaget Fordeling til dem, men det er ikke saadan, at de skal aflevere og saa have tildelt igen. Efter Ministerens Bekendtgørelse var de ganske fritagne for at aflevere. Hvis de i Forvejen havde mere, end der kunde tilkomme dem, beholdt de dette. Det er det, vi har anket over, og det er nu blevet rettet, og det er vi tilfredse med.

Til Ordføreren skal jeg kun sige, at naar vi nu tillægger Fastsættelse af Maksimalpris for Uldgarn større Betydning end tidligere, er det netop, fordi Prisen paa det staar i et større Misforhold til Uldprisen end tidligere, og selv om Maksimalprisen fastsættes i nær Fremtid — hvad der ogsaa er vort Haab —, er det jo ikke sket endnu.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 2 af et *Mindretal* (Jørgen Jensen, Kirk, N. Neergaard, Pinstrup og Slebsager) (se Tillæg B. Sp. 335)

forkastedes med 69 Stemmer mod 27.

Ændringsforslag Nr. 1 af et *Flertal* (N. Frederiksen, Frøkjær, Chr. Hansen, Hauge, P. Jensen, Theodor Jensen, Helga Larsen, Mads Larsen, P. Pedersen og Sundbo) (se Tillæg B. Sp. 332).

vedtoges med 74 Stemmer mod 30.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Køb af Ejendommen Matr.-Nr. 13 ak og 13 al af Frederiksberg.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 283).

Sagen sattes til Forhandling.

Klaus Berntsen: Nogen Tid efter at Lov Nr. 180 af 19. Marts dette Aar an-